psací chybou prvého soudu bylo ve formuláři rozsudku omylem škrtnuto slovo »žalář« na místo »vězení«. Podle § 443 tr. ř. mohla by tato chyba, stala-li se skutečně jen při psaní, býti opravena jen soudem prvé stolice, totiž soudem, který písemně rozsudek s vytýkanou psací chybou vyhotovil. Návrh veřejného žalobce směřoval tedy k tomu, by případným výslechem předsedy a zapisovatele nalézacího senátu, který rozsudek vynesl, bylo vyšetřeno a zjištěno, jak byl rozsudek ve skutečnosti vynesen a vyhlášen, a zda druh trestu v písemném vyhotovení rozsudku uvedený byl jen následkem psací chyby mylně označen jako vězení na místo žaláře, a aby podle výsledku tohoto šetření příslušný soud prvé stolice o navrhované opravě rozhodl. Takový návrh je podstatný co do věci samé, a tedy i s hlediska obžaloby, neboť, dokud jsou pochybnosti o správnosti vyhotovení rozsudku, je předčasné vzíti rozsudek za základ dalšího přezkoumávání. Vrchní soud se mylně pustil sám do věcného přezkoumání, zda jde o psací chybu, čili nic, ačkoliv na jiném místě rozsudku správně uznává, že to přísluší jen soudu prvé stolice, u něhož se tvrzená psací chyba stala. Potvrzením rozsudku soudu prvé stolice potvrdil vrchní soud i chybné prý znění rozsudku co do druhu trestu. Tímto postupem však znemožnil vrchní soud každou další opravu tvrzené psací chyby v rozsudku prvé stolice. Z toho plyne, že vrchní soud zamítajícím usnesením porušil podstatná práva s hlediska obžaloby. Proto vyhověl Nejvyšší soud zmateční stížnosti vrchního prokurátora, postupoval podle odst. 1 § 34 por. nov. a uložil vrchnímu soudu, aby doplnil řízení podle návrhu vrchního prokurátora a po tomto doplnění znova ve věci jednal a rozhodl.

Čís. 4413.

Organisace politické strany, nařídivší uveřejnění zprávy (vydání letáku), je též nakladatelem (vydavatelem); ani ji ani sprostředkovatele mezi ní a tiskárnou nelze pokládati za »původce« po rozumu § 1 odst. 3 čís. 3 tisk. nov.; ten je tu neznám; proto není stíhání sprostředkovatele vyloučeno po rozumu §§ 1 a 24 tisk. nov., znal-li obsah zprávy, než ji tiskárně doručil, a věděl-li, že má býti tiskem uveřejněna (§§ 7, 10, 239 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 12. května 1932, Zm I 626/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jako kmetského soudu v Hradci Králové ze dne 13. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti cti tiskem podle § 488 tr. zák. a § 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek v celém obsahu a věc vrátil soudu prvé stolice, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost dovolává se číselně důvodů zmatečnosti čís. 3, 4, 5, 9a), 10 § 281 tr. ř. Rozsudek zjišťuje po stránce objektivní na základě obsahu letáku, že v letáku tvrzeno: a) že zástupce soc. demokratů, ředitel

konsumu, hájí pekaře proti dělníkům; b) že v okamžiku, když všichni čekali jen na konečné prohlášení pekařů, zástupce soc. demokratů, ředitel konsumu, ve V. P. soudruh P. ujal se pekařů proti dělníkům; c) že již téměř sjednaná dohoda o snížení cen chleba a pečiva se rozbila; d) že však národní socialisté nepovažují boj za snížení cen za skončený, i když byl soc. demokraty zrazen. S hlediska zmatku podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. namítá zmateční stížnost, že stíhání obžalovaného je v souzeném případě podle §§ 1 a 24 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n. vyloučeno. Nelze sice přisvědčiti právnímu názoru rozsudku, že obžalovaný byl původcem po rozumu § 1, odst. 3, čís. 3 zákona, ano ze skutkových zjištění rozsudku, o něž se řečený právní závěr rozsudku zřejmě opírá, vyplývá, že uveřejnění zprávy, tu v úvahu přicházející, v neperiodickém tiskopise bylo nařízeno místní organisací čs. národních socialistů v N., nikoli tedy obžalovaným, který, jakž plyne z oněch skutkových zjištění, vystupoval jen jako sprostředkovatel mezi řečenou organisací jako právnickou osobou a tiskárnou nebo jako posel organisace. Přes to není však stíhání obžalovaného podle §§ 1 a 24 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., v souzeném případě vyloučeno, a to proto, že nebyl znám původce, který mohl býti ihned stíhán a postaven před tuzemský soud. Stížnost jest ovšem názoru, že za původce podle § 1, odst. 3, čís. 3 cit. zákona jest považovati onu místní organisaci čs. národních socialistů, pokud se týče orgán této organisace za její jednání zodpovědný. Než s tímto názorem nelze souhlasiti, neboť, bylo-li uveřejnění zprávy onou organisací zařízeno, byla tato organisace též nakladatelem (vydavatelem) letáku, takže ji nelze považovati za původce po rozumu § 1 odst. 3, čís. 3 citovaného zákona (§§ 1 a 24 tohoto zákona). Nebyl-li takto v souzeném případě znám původce, který mohl býti ihned stíhán a postaven před tuzemský soud, nebylo závady proti stíhání obžalovaného, jestliže obsah zprávy, již k žádosti řečené organisace tiskárně doručil, již před tím, než ji tiskárně doručil, znal a věděl, že zpráva ta má býti tiskem uveřejněna (§§ 7, 10 a 239 tr. z.). Pokud zmateční stížnost po stránce věcné uplatňuje, že dání do tisku není ještě rozšiřováním, poukazuje se k tomu, že rozsudek sám nepokládá obžalovaného za rozšiřovatele letáku, o nějž tu jde. Při tom se poznamenává, že v jednání obžalovaného by nemohl býti spatřován přestupek podle § 6 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., kdyby nebylo lze dokázati, že obžalovaný obsah oné zprávy před tím, než ji odevzdal tiskárně, znal, neboť obžalovaný nepřichází podle skutkových zjištění rozsudkových v úvahu jako nakladatel nebo vydavatel závadného letáku.

Čís. 4414.

Nakolik nejde o porušení předpisů §§ 320, 267 tr. ř. a o zmatek čís. 6 a čís. 7 § 344 tr. ř., byly-li ke hlavní otázce na zločin § 101 tr. zák. dány a kladně zodpovězeny eventuální otázky na úplatkářství podle § 3 odst. 2 a podle § 2 odst. 2 zák. čís. 178/1924, ač obžaloba zněla jen na onen zločin a na úplatkářství nebyla rozšířena (doplněna).